

POKROVITELJ
49. VARAŽDINSKIH BAROKNIH VEČERI

Kolinda Grabar-Kitarović
Predsjednica Republike Hrvatske

FINANCIJSKU POTPORU OSIGURAVAJU
Ministarstvo kulture Republike Hrvatske,
Grad Varaždin i Varaždinska županija

ZLATNI SPONZORI

SREBRNI SPONZOR

BRONČANI SPONZORI

MEDIJSKI POKROVITELJI

OSTALI SPONZORI

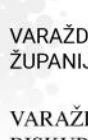
BRANDOVI

USTANOVE, INSTITUCIJE I AGENCIJE PARTNERI FESTIVALA

ORGANIZATORI I OSNIVAČI 49. VARAŽDINSKIH BAROKNIH VEČERI

KONTAKT INFORMACIJE
CONTACT INFORMATION

Koncertni ured Varaždin
Concert Agency Varaždin
A. Cesarca 1,
42 000 Varaždin, Hrvatska
Tel/fax: +385 (0)42 212 907
e-mail: uprava/managemen info@kuv.hr
ured/office: office@vkv.hr
www.vkv.hr

PRODAJA ULAZNICA

Koncertni ured Varaždin, A. Cesarca 1, Varaždin, +385 (0)42 311 907,
office@vkv.hr, www.ticketshop.hr | Ticketshop trgovine

VARAŽDINSKE

BAROKNE

VEČERI
20.9.-1.10.2019.

Srijeda, 25. rujna, 19.00 sati
Katedrala

Hans Fagius, *orgulje*

Nikolaus Bruhns
Preludij u G-duru

Andreas Düben
Wo Gott der Herr nicht bei uns hält, koralna fantazija

Christian Geist
Tri korala za orgulje/ (iz zbirke Düben):
Alleneste Gudh i Himmelrijk
O Jesu Christ som mandom tog
Lofwad ware tu Jesu Christ

Wolfgang Amadeus Mozart
Ein Orgelstück für eine Uhr (Fantazija u f-molu), KV 608

Johann Sebastian Bach
Trio sonata br.6 u G-duru, BWV 530
Vivace
Lento
Allegro

Johann Sebastian Bach
Liebster Jesu, wir sind hier, obrada korala za orgulje, BWV 731

Johann Sebastian Bach
Toccata i fuga u d-molu, *Dorska*, BWV 538

Dansko-njemački orguljaš i skladatelj **Nicolaus Bruhns** (1665-1697) potječe iz glazbene obitelji – njegovi su djed, otac i stričevi bili glazbenici. Glazbu je učio kod oca i strica te kod jednog od najvećih sjevernonjemačkih skladatelja svojeg doba - Dietricha Buxtehudea. Umro je mlad pa je iza njega ostao nevelik opus od kojeg je vrlo malo sačuvano. Što se orguljskih djela tiče sačuvano ih je tek 5: koralna fantazija *Nun komm der Heiden Heiland* i 4 preludija. Usprkos nevelikom opusu, prema sinu J.S.Bacha, Carlu Philippu Emanuelu, veliki je majstor proučavao i divio se Bruhnsovima skladbama.

Preludij u G-duru je opsežna polisekcionalna skladba u kojoj slobodni improvizacijski dijelovi uokviruju središnji strogo imitativan koji i sam u sredini ima slobodan umetak.

Učenik Jana Pieterszoon Sweelincka, njemački skladatelj i orguljaš **Andreas Düben** (1597-1662) je bio središnja osobnost švedskog glazbenog života u prvoj polovici 17. stoljeća. Djelovao je na kraljevskom dvoru u Stockholmu, najprije kao orguljaš, a od 1640. kao dirigent te kao orguljaš dviju štokholmskih crkvi – Njemačke i Velike. Od njegovih djela sačuvano je nekoliko sakralnih vokalno-instrumentalnih skladbi (*Pugna triumphalis* i *Miserere*), plesovi za dvorski orkestar te tri skladbe za orgulje.

U koralnoj fantaziji *Wo Gott der Herr nicht bei uns hält* je skladatelj koralni napjev podijelio na manje cjeline koje slobodno vodi kroz glasove i s kojima slobodno postupa.

Christian Geist (1650-1711) je još jedan njemački skladatelj i orguljaš koji je veći dio života djelovao u Skandinaviji. Djelovao je u Kopenhagenu kao orguljaš u crkvama Trinitas i Holmen te kao pjevač na danskom dvoru, zatim na kraljevskom dvoru u Stockholmu te kao orguljaš u Njemačkoj crkvi u Göteborgu. Sačuvano je šezdesetak njegovih djela, pretežno sakralnih vokalno-instrumentalnih. Što se djela za orgulje tiče, sačuvana su tek tri koralna preludija koja se nalaze ne večerašnjem programu. Radi se o kratkim, relativno jednostavnim obradama koralna koje su najvjerojatnije služile kao uvod u pjevanje u crkvi.

Iako je **W.A.Mozart** (1756-1791) bio vrstan orguljaš, za što postoji niz svjedočanstava njegovih suvremenika do toga da mu je u vrijeme njegovog boravka u Parizu 1778. ponuđeno mjesto orguljaša u Kraljevskoj kapeli u Versaillesu, u popisu njegovih djela je tek nekolicina skladbi za orgulje. Fantazija u f-molu, KV 608 (*Ein Orgelstück für eine Uhr*) je skladba napisana za mehaničke orgulje. Nastala je 1791. u vrijeme pomame za mehaničkim instrumentima i jedno je u nizu skladateljevih djela napisanih za neobične instrumente. Naručio ju je grof Joseph Deym von Stržitež koji je posjedovao niz sprava na satni mehanizam.

I iako skladba zadovoljava osnovne kriterije za reprodukciju na mehaničkim orguljama, njena kompleksnost daleko premašuje mogućnosti tog instrumenta. U tradiciji orguljskih oblika 17. stoljeća (toccate, fantazije, ricercara, capriccia) Mozartova je fantazija polisekcionalna – slobodni improvizacijski dijelovi izmjenjuju se s tri nastupa fughette i nježnom pastoralnom melodijom u sredini skladbe.

Većinu svojih skladbi za orgulje **Johann Sebastian Bach** (1685-1750) je napisao u vrijeme kada je djelovao kao orguljaš dvorske kapele u Weimaru (1708-1717). U to razdoblje po svoj prilici spadaju njegovi koralni preludiji, harmonizacija protestantskog koralna za orgulje kao što je to *Liebster Jesu, wir sind hier* te *Dorska toccata i fuga* BWV 538.

Zbirka šest sonata za orgulje u formi trio sonate je međutim nastala u leipziškom razdoblju, krajem 20-tih godina 18. stoljeća. Sadrži prerade ranijih Bachovih skladbi – orguljskih, komornih, dijelova iz ranijih kantata, kao i novo napisanih skladbi. Upravo je 6. sonata u G-duru BWV 530 s večerašnjeg programa jedina u cijelosti na novo napisana. Zbirka ovih sonata se smatra jednim od Bachovih remek djela za orgulje te spada među njegove najteže kompozicije za ovaj instrument. Kulminacija skladateljevih djela za instrumente s tipkama, zbirka ima djelomično i didaktičku svrhu i to i sa skladateljskog i s izvodilačkog aspekta. Namijenjena je bila Bachovom najstarijem sinu Wilhelmu Friedemannu. U ovoj zbirci sonata Bach je oblikovao jedinstveni skladateljski žanr u kojem kombinira obilježja koncerta (virtuozne epizode, oblik s ritornellom) i sonate da chiese (faktura ravnopravnih dionica, binarna forma).

Toccata i fuga u d-molu, *Dorska*, BWV 538 je naziv dobila zbog odsustva snizilice b iza ključa kojom se označava tonalitet (d-mol) što bi posljedično trebalo upućivali na primjenu dorskog modusa. Skladba je međutim jasno u molu i ne dorskom modusu. Nakon vehementne toccate slijedi četveroglasna kompleksna fuga, jedna od najdužih koje je Bach napisao.

Hans Fagius (1951) je niz godina bio jedan od najaktivnijih koncertnih orguljaša u Švedskoj. Temeljno obrazovanje stekao je s Bengtom Bergom i na Kraljevskoj muzičkoj akademiji u Stockholmu u klasi Alfa Lindera. U razdoblju 1974-75 nastavio je studij u Parizu kod poznatog orguljaša i skladatelja Mauricea Durufléa. Osim što redovno koncertira u Evropi, imao je turneje u Sjevernoj i Južnoj Americi, Australiji, Južnoj Koreji i Japanu.

Poznat je po brojnim uspješnim snimkama, posebice za švedsku izdavačku kuću BIS: snimio je sva orguljska djela J.S.Bacha, ali i širok spektar glazbe iz romantičkog razdoblja kao što su djela Mendelssohna, Liszta, Reubkea, Widora, Saint-Saënsa, Karg-Elerta ili Durufléa. Godine 2010. je objavio knjigu o orguljskim djelima J.S.Bacha u izdanju naklade Bo Ejeby, a 2015. opsežno pedagoško izdanje nekih Bachovih djela izdano u Gehrman's Musikförlag.

Od 1989. je profesor orgulja na Kraljevskoj danskoj muzičkoj akademiji u Kopenhagenu, a nekoliko godina prije toga je predavao orgulje na muzičkim akademijama u Stockholmu i Göteborgu. I dalje aktivno koncertira, traženi je predavač za majstorske radionice i često je član žirija na međunarodnim orguljaškim natjecanjima. 1998. godine postao je član Kraljevske švedske akademije – razred za glazbu, a za 2019. godinu je dobitnik medalje Engleskog kraljevskog orguljaškog collegea za svoj orguljaški doprinos.

Nataša Maričić